

M. ŞEHMUS GÜZEL: « Nazım Hikmet'in « vatandaşlığa alınması » ve bugünkü hükümet sözcüsünün ağzından kacirdigina bakılırsa « faydası » olursa (C. Çiçek kime « faydası olursa »yi açıklamıyor, ama Arif olan anlar. »

Abidin olan da. Anlamayanlara ise özel açıklamalı bir el kitabı gönderebiliriz) « mezarının da Türkiye'ye getirilmesinin » konuşulduğu, yazıldığı, aman aman « demokrasi açısından ne adımlar atıldığı » fena halde ve çiyak çiyak damlara ve tepelere çıkılarak bar bar bağırıldığı bugünlerde aklıma geldi : Şair Usta, Mavi Gözlü Dev, kızıl saçlarını rüzgarda kızıl bayraklar gibi dalgalandıran, yakasından kızıl karanfilini başından emekçi kasketini eksik etmeyen, çocukluğunda Diyarbakır surlarına yüz sürmüş, Diyarbakır karpuzunun tadına bakmış tadı damağında kalmış, Dicle'de çimmiş, ülkesinin haritasını zindanlarda çizmiş, her hapisanesinde bir şair, bir yazar, bir ressam bulmuş, bir militan, bir ihtilalci yaratmış, halklarının kültürüne katkı niyetine hediye bırakmış Nâzım Baba ile bir konuşayım, bir danışayım, bir fikrini alayım dedim. Aradım. Ne iyi ki biraz zamanı vardı ve biraraya geldik. Yerini, tarihini ve saatini söylemem. İstanbul'da, Ankara'da, Bursa'da, Moskova, Varşova, Sofya, Prag, Leipzig, Viyana, Floransa, Roma, Milano, Paris ve başka mekanlarda peşini bırakmayan, çeketine, paltosunun eteklerine tutunmaya çabalayan,

pabuçlarına bulaşan « gölge »lerinin, « aynasızların », « silik heriflerin » kulaklarını/antenlerini oynatmalarına gerek yok. Söylemem dedim mi söylemem. Tamam mı ?

Evet Nâzım Hikmet ile buluştuk, deri pabuçlar (Kimbilir belki İstanbul'dan Yaşar Kemal göndermiştir), ipek çoraplar (Abidin Dino Paris'te Rue de Rivoli'deki özel mağazalardan alıp Moskova'ya postalamış yüzde yüz) kadife pantolon, şık bir çeket, mavi gömleğinin yakası açık, gömleğinin sol tarafında, tam kalbinin üstünde orak ve çekiç, ince bıyık, emekçi kasketi yerli yerinde, ağzında şiirleri

var : « Sana son şiirlerimi okuyayım » diyor

ve patlatıyor iki tane mis gibi taze ekmek kokusundaki şiirini. Bayılırsınız. Birer demli tavşan kanı çay içiyoruz ve Şair Baba ile hayali söyleşimize oturuyoruz. İşte burada bu söyleşiyi dikkatinize sunuyorum :

- Merhaba. Duymuşsunuzdur mutlaka, size Türkiye Cumhuriyeti hükümeti vatandaşlık hakkını tanımak istiyormuş, tanımak üzereymiş, tanıyormuş, tanımışmış. « Kararname çıkmışmış »....Herkes birkaç gündür bu konuda yazıp durdu, siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Selamina sevindim ama bu işe sevinemedim doğrusunu istersen. Bunu yapanları, yapmaya kalkanları elime geçirirsem fena halde dövebilirim bak! Çok kızgın usta.
- Ustam ben masumum, bunun sorumlusu ben değilim bugünkü hükümettir. Hatta artık adını zikretmeyeyim çünkü çok ünlü hükümet sözcüsü « faydası olursa » mezarınızı bile ülkeye getirmeyi düşündüklerini söyledi. Tabii ailenizin de iznini aldıktan sonra...
- Kim önerirse önerisin döverim, (g)özünün yaşına da bakmam! Tamam doğru ben zamanında mezarımın Anadolu'da olmasını istedim. Evet ben halklarımın toprağında, bu kutsal toprağın altında, bu “en büyük otelede”, milyarlarca insanın yattığı Anadolu toprağında “uyumak” istedim. Evet ama o günden bugüne, hesabını yapalım neredeyse elli yıl, yarım asır geçti, o günden bugüne köprülerin altından çok su afedersin çok kan aktı. Ne akması, aktırıldı. Basbayağı işte insanlara eziyet edildi ve ediliyor, gençecik çocuklar idam edildiler, o canımın içi topraklarda ufacık bebecik çocuklar bile öldürüldü, öldürülüyorlar ve bu dramların, bu yüz kızartıcı suçların nasıl son bulacağını da göremiyoruz. İşim yok oralarda. Önce kan durdurulsun. Önce barış gelsin sonra ben de gelirim.
- Sizi anlıyorum da neden yeniden vatandaş olmak istemiyorsunuz ne olur inandırıcı bir cevap veriniz?
- Evladım ne onların vatandaşlıklarını istiyorum, ne de bana ayıracakları yeri. Beni kendi ucuz seçim hesaplarına mal veya malzeme etmesinler. Döverim bak! Dahası yeniden vatandaşlık alıp tutuklanmalara muhatap olmak, hapishanelerini, işkencelerini ve işkenceçilerini tanımak istemiyorum. Bana yapılanları unutmadım. Nasıl unutturum? Siz

unuttunuz mu? Size yapılanları, yoldaşlarınıza yapılanları? Sadece bu kadar da değil, bugün benzer eziyetlerin, işkencelerin, haksız tutuklamaların, adaletsiz yargılamaların, insanları, kadın ve erkekleri ve

çocukları zindanlarda çürütmek alışkanlığının sürdüğünü görüyorum. Duyuyorum. Bakın Erol Zavar'a : Bu çocuk çok iyi bir şair, onda kendi gençliğimi buluyorum. Ama o nerede? Söyler misiniz? Nerede? Sincan'da. Evet Sincan'da hapishanede. Yıllardır kanser tedavisi yaptırması için ve ölümle randevusunu geçiktirmesi için bile serbest bırakılmasına, özgürlüğüne kavuşmasına, çocuklarıyla ve eşiyle hasret gidermesine izin verilmiyor. Daha ne istiyorlar? Daha ne bekliyorlar : Ölmesini mi? Erol'a bir şey olursa Cumhurbaşkanı, Başbakan ve bugünkü hükümet ve bu hükümetin o bildiğiniz sözcüsü başta, bütün yetkililerin tümünü hep birlikte sorumlu tutacağım. Asıl bunu not etsinler. En önce bu meseleyi çözsünler. Açık kapılara omuz atmaktan vazgeçsinler. Önce Erol'u ve benzer durumda olan birçok tutuklu ve mahkumu serbest bıraksınlar, savaşı durdursunlar. Savaşı durdursunlar evet. Savaş belasından daha büyük sorun olur mu? Durdursunlar kıyımları. Barışı getirsinler toprağımıza, topraklarımıza. Dahası bana vatandaşlık hakkının tanınmasının bugün hiç bir kıymet-i harbiyesi de kalmadı. Onun için döverim diyorum. Evet döverim, dövebilirim. Beni duyuyor musunuz? Beni anlıyor musunuz?